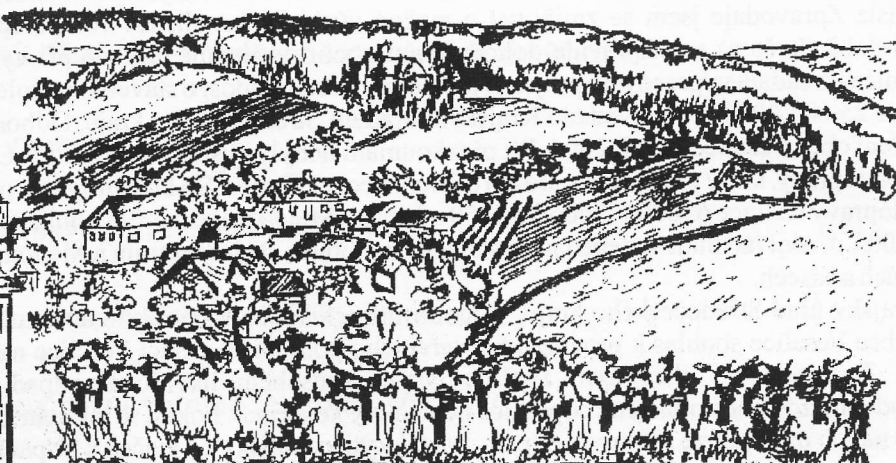

ZPRAVODAJ

VESELICE

OBSAH:

1. Slovo starosty obce
2. 60. výročí vzpomínáme na květen 1945
3. Můžeme být spokojeni se vzhledem naší obce?
4. Řemeslo a obchod ve Veselici v průběhu času
5. Za zvěří našich lesů a luk
6. Hydrologické poměry naší obce a jejího okolí
7. Lhotecký rybníček
8. Ptactvo našeho blízkého okolí
9. Jak jezdila „Bousovanda“
10. Konec veselické porodny prasat
11. Jezdci ze Řitonic
12. Novinky z mladoboleslavského regionu
13. Informace z komise pro obč. záležitosti
14. Společenská kronika
15. Kvíz o znalostech dění v naší obci

24

červen 2005

Vážení spoluobčané

Milí čtenáři Veselického zpravodaje
zdravím Vás, občany Veselice a další řady příznivců a „kritiků“ našich stránek, které se úspěšně rozesílají do Vašich domovů.

Věřím, že k spokojenosti většiny čtenářů, které vyzývám k zasílání příspěvků a článků nebo námětů na rozšíření obsahu těchto stránek. V tomto čísle Vás chci seznámit s některými skutečnostmi, které se týkají nás všech. Ve 22. čísle Zpravodaje jsem se zmiňoval o možné výstavbě kanalizace ve spolupráci s obcí Domousnice. V současné době (květen) se připravuje dohoda obou obcí o vzájemné dohodě při vybudování tohoto díla. Obec Domousnice již zadala vypracování projektu pro další možnou žádost o stavební povolení.

Dne 25. 4. 2005 bylo provedeno Krajským úřadem Středočeského kraje, Odborem kontroly – přezkoumání hospodaření obce Veselice za rok 2004. Při přezkoumání nebyly zjištěny nedostatky. Obec Veselice obdržela dopis KÚ odbor dopravy, který předkládá žádost o udělení licence firmě ČSAD Semily a. s. o provozování veřejné osobní linkové dopravy na lince 630005 Sobotka 0150 – Libáň – Mladá Boleslav. Tato linka má být v činnosti od 4. 6. 2005 do 4. 9. 2005. Jízdní řád bude vylepen na zastávkách autobusu. Transcentrum a Mědoma zůstávají nadále v obvyklých linkách a časech.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor vnitřních věcí a Krajský živnostenský úřad vydává po doručení žádosti obce Veselice souhlas k provozování veřejného pohřebiště v obci Veselice na pozemku č. p. 382/2 v k.ú. Veselice. Zastupitelstvo obce nyní zvažuje jakým způsobem likvidovat odpad právě z prostor hřbitova. Pravděpodobně zde bude umístěna popelnice nebo malý kontejner. Pokud se tak stane, upozorňuji občany na to, že do těchto nádob patří pouze hřbitovní odpad z vadlé kytice, kalíšky od svíček a případný drobný odpad. V žádném případě tam nepatří hlína, nebo z domova přinesený odpad, jak se dělo za zdí hřbitova.

Dne 5. 5. 2005 mne oslovil pan František Kučera - náš chatař, že objevil černou skládku v blízkosti ochranného pásma čerpací stanice vodovodu. Směrem od Rybníček nacouval nákladní automobil PV3S a vysypal doprostřed louky hromadu odpadu z rekonstrukce chalupy. Přestupek byl nahlášen a předán k šetření policii České republiky. Tímto děkuji panu Kučerovi a vyzývám tím další spoluobčany, aby nezůstávali lhostejní a více si všímali dění kolem sebe. Dále upozorňuji na zákaz skládky v prostoru, kde se pálily čarodějnice. Majitel pozemku, pan František Chromovský si nadále nepřejí, aby se toto dělo na jeho pozemku. Obec musí zajistit likvidaci současného spaleniště. Připomínám také majitelům psů, aby zamezili jejich pobíhání po vsi. Další upozornění patří neplatičům za odvoz komunálního odpadu. Jsou v naší obci tací, kteří dluží za rok 2004, nereagují ani na písemnou upomínku.

***Závěrem mého příspěvku Vám přeji krásné prožití nadcházejícího léta
a příjemně strávenou prosluněnou dovolenou.***

Pažout Miroslav
Starosta obce Veselice

VZPOMÍNÁME NA KVĚTEN 1945 — 60. výročí

/Ze závěrečného článku seriálu "Křižánek vzpomíná..." psaného Oldou Rajmanem ze Záhub a otiskovaného v jičínském časopisu Předvoj v roce 1964/

O s v o b o z e n í konečně přišla vytoužená, dlouho očekávaná svoboda. Každý už delší dobu věděl, že tu musí být každý den, každou chvíli, že už musí konečně přijít.

V sobotu dopoledne, dne 5. května 1945 byla toužebně očekávaná svoboda konečně tady. Svoboda vykoupená krví i slzami bolesti. Každého zastihla jinak a jinde.

V Domousnicích se na návsi sešli místní občané, kde je řídící učitel Říha informoval o definitivním konci vlády fašistů, na Veselici hovořil k lidem Čížek a Kůtek a v Dětenicích zase Hazrda.

V Domousnicích hlídky zastavily pět nákladních aut s těžkou municí určenou pro útočící fašisty v Praze. Po dlouhém vyjednávání Němci nakonec munici, zbraně i auta odevzdali do rukou revolučních orgánů.

V Kopidlně byl v rukou revolucionářů obrněný vlak a v Dětenicích padlo nádraží i zámek.

To bylo bouřlivé období se šťastným koncem. Byl to začátek nového, svobodného života.

Připomínejme si toto významné období našich novodobých dějin.

Nezapomínejte ani na ty naše veselické spoluobčany, kteří v době okupace svým vlastenectvím, svoji odvahou a obětavostí k tomuto vítěznému konci války také přispěli.

Redakční rada

Můžeme být spokojeni se vzhledem naší obce?

Vzhled každé obce říká mnoho o její minulosti i o jejích obyvatelích.

Proto bychom se měli všichni, zvláště majitelé domů a pozemků snažit, aby domy a jejich okolí byly opravené, čisté a upravené a aby zmizelo vše, co je ošklivé a nevkusné.

Jde hlavně o to, aby zmizely bouračky, aby se opravily chátrající části některých domů, aby se opravily ploty a vrata, aby se pravidelně sekaly zahrady a příkopy, aby se likvidovaly nekulturní křoviny a traviny, aby se osazovaly zahrádky zeleninou a květinami. Zdobit okna svých domů květinami by mělo být samozřejmostí.

Jedná se nejen o dobrý pocit a hrdost občanů na to, že žijeme v pěkné a dobře udržované obci. Musí nám také jít o názory návštěvníků naší obce a o její pověst.

Rozhodně naší obci nedělá čest stav statku, který se nachází v centru obce. Jedná se však i o celou řadu dalších domů, které také žádnou čest naší obci nedělají. Každý ví, o kterých domech je zde řeč. Denně kolem nich chodíme a dobře známe jejich majitele.

V péči o své domy a o celkový vzhled obce bychom se měli přiblížit praxi, která je běžná v ostatním kulturním světě. Zde je tato starost každého samozřejmostí! A pokud se snad najde nějaký ten hříšník, pak opravu a úklid za něj zajistí obec a vlastníkovi nemovitosti pak pošle fakturu k proplacení.

Obce jsou pak jako ze škatulky a je radost se na ně dívat.

Jak jsme Vás informovali ve 21. čísle Zpravodaje, vznikla jakási družba 4 obcí se jmény Veselice. V roce 2003 došlo již k prvnímu setkání zástupců těchto obcí v obci Veselice u Blanska na Moravě.

Je pravděpodobné, že dojde k obdobnému setkání také v naší obci. Na takovéto setkání bychom se měli začít intenzivně připravovat již nyní a to celkovou úpravou obce a hlavně opravou zanedbaných domů a jejich okolí.

Na poslední chvíli bychom to určitě nechávat neměli!

Při této příležitosti je nutno pochválit a uznat tu většinu majitelů, kteří se o své domy a jejich okolí dobře starají a jsou ozdobou obce.

P. S. Uvítali bychom, kdyby nám čtenáři zaslali svůj názor a stanovisko k tomuto ožehavému problému.

Místní zastupitelstvo obce

Řemesla a obchod ve Veselici v průběhu času

Veselice, jejíž obyvatelé byli svojí podstatou zemědělci o větším či menším hospodářství se postupně konsolidovali a dosáhli svojí životní úrovní mnohých měst. Nemalou zásluhou na tomto vývoji mají veseličtí řemeslníci, obchodníci a podnikatelé. Mnozí z nich byli významnými odborníky v oboru svého podnikání. Nejvíce z nich provozovalo zednictví.

Byli to pánové Halbich, stavitel veselických domků č. 40, 41, 42, 44, 48 a několik dalších, Josef Srb z č. p. 23, který byl vedle svého řemesla výborným hudebníkem, jakož i Bohumil Jírovec z č.p. 48, který též vedle svého řemesla byl dobrým hudebníkem a ředitelem kúru chrámu Páně v Řítonicích. Též známý zednický mistr František Burián z č.p. 56, jako též Miloslav Bulíř z č.p. 18, jehož syn se stal podnikatelem v zahradnictví a dodavatelem květin a jiných rostlin do okolních měst. Neméně známými zedníky byli páni Václav Rys z č.p. 26, Jiří Rys, Jan Čechovský, Antonín Oudrnický z č.p. 32, Josef Lukeš z č.p. 14, Rudolf Cidlina z č.p. 45, Stanislav Kouba a štukatér Josef Polák, Antonín Campr č.p. 59, studnař František Krupka z č.p. 22 a pan Šípek. Známými řemeslníky byli kováři Pavel Cidlina z č.p. 40, jeho otec založil v r. 1876 kovářnu a on jí převzal v r. 1947. Kovárna byla známá nejen výbornou odbornou prací, ale také vždy veselou náladou. Dalšími mistry svého řemesla byli kolář Jaroslav Cidlina z č.p. 45, zámečník Josef Cidlina z č.p. 45, Ladislav Pokorný traktorista z č.p. 29, tesaři František Vondráček se svým synem z č.p. 20, Miroslav Pažout opravář zemědělských strojů z č.p. 60, Pažout František, František Jakubec a Radek a Milan Matouškovi, pokrývač Josef Novotný z č.p. 14, malíři pokojů Josef Campr z č.p. 59 a František Banýr z č.p. 42. Dalšími významnými řemeslníky byli truhlářský mistr Jan Nygrín z č.p. 39 a Josef Pažout z č.p. 15, který byl brusičem kovů, obuvníci Václav Šimáček z č.p. 50, známý též jako výborný hudebník, zejména hráč na trumpetu a pletař košťat. Jeho pomocník pan Václav Pokorný z č. p. 31 byl zároveň obecním poslem. Významné postavení mezi veselickými řemeslníky měli řezníci. Václav Dovol z č. p. 5, Václav Šimon z č.p. 46, Štěpán Cidlina z č.p. 40 a František Bucek z č.p. 38. Své nezaměnitelné místo měli švadleny Marie Novotná z č.p. 36, Anna Brodská a Marie Najmanová, krejčí Krupka a brašnář František Novotný z č.p. 36. V čele vesnických zahrádkářů, většinou sdružených ve Svazu zahrádkářů, byl Josef Kodrik z č.p. 21, který zajišťoval školkařské výpěstky, sadbové brambory a další zahrádkářské potřeby a pečoval o zelené plochy. Dalšími zahrádkářskými odborníky byli páni Miroslav Vondráček z č.p. 20, František Chromovský z č.p. 11 a sadař Vošvrda z č.p. 44. Včelařstvím se zabývali páni Antonín Pokorný z č.p. 65, Ladislav Pokorný z č.p. 29. Dále Jiří Tomsa a Zdeněk Srb, který o Velikonočních svátcích potěšil veselické mladíky krásně pletenými pomlázkami, Robert Cidlina a Pelikán z č.p. 5. V současnosti je v obci 7 chovatelů včel se 42 včelstvy. Z dalších podnikatelů to byli bratři Jirovcové, majitelé jedné z cihelen na nynějším pozemku domu č.p. 48, kteří vyráběli cihly výborné kvality z hlíny naváté v třetihorách. Druhá část cihelny patřila ke dvoru paní Haně Malinové, kde byly instalovány též velké sušárny cihel. Také majitelé 2 větších mlýnů na pozemcích směrem k Bačalkám byli významnými řemeslníky. Majitelé hostinců a to pan Rýdl z č. p. 28 včetně obchodu se smíšeným zbožím, pan Šiba Ladislav z č. p. 10, též majitel hostince na návsi a nejstarší hostinec paní Kratinové, který byl zrušen a zachován po něm jen části hostinských sklepů. Z obchodníků to byl Josef Vajs z č.p. 17, který zemřel na cestě do koncentračního tábora za Protektorátu Čechy a Morava. Jeho dům byl později zbourán. Základem modernizace veselického zemědělství byli majitelé velkých hospodářství o rozloze zemědělské půdy okolo 18 ha a více. Např. Rýdlovi, Halamovi, Pokornovi, Antošovi, Mocovi, Koubovi, Matouškovi, Jansovi a další.

V současné době rozvoj Veselice dále zdárně pokračuje, přicházejí noví občané, stavějí se nové domy, zlepšuje se komunikace, roste všeobecné vybavení domácností a neustále se zvyšuje životní úroveň Veselických obyvatel.

Ing. Doškář Josef, Csc.

Na stránkách našeho časopisu se budeme setkávat s články o zvířetí našeho okolí. Naši pozornost si zaslouží zvířata žijící jak v lese, tak na louce i na poli.

Prvním zástupcem živočišné říše, se kterým se seznámíme je **srnec obecný** (*Capreolus capreolus*).

Je to zvíře velmi dobře známé. Je vzhledný, štíhlý a středně vysoký. Srnec obecný obývá celou Evropu, Malou Asii, můžeme se s ním setkat i na Dálném východě. Nikde však není možné vidět srnce v takovém množství jako u nás. Srnec je vysoký přibližně 75 cm, délka jeho těla, od čenichu k ocasu, činí průměrně 130 cm. Váha je různá, od velmi slabých kusů, které váží pod 10 kg, až po jedince zdobné, dosahující kolem 20 kg, někdy i více.

Na celém našem území se objevují srnci ve stejném zbarvení. V létě jsou rezavě červení, v zimě hnědošedí, na vnitřních stranách končetin a vespod těla vždy o trochu světlejší. V zadní části těla mají nápadnou, širokou a čistě bíle zbarvenou skvrnu, zvanou obrátek. Srnčí zvěř může obrátek rozšiřovat a s jeho pomocí signalizovat. Je to jeden ze způsobů, kterým se tato zvěř dorozumívá. Dalším je zanechávání pachových skvrn. Zvěř se tak dovídá i o jedincích druhého pohlaví.

Srnci se od srn liší paroží. U srn se paroží neobjevuje. U srnců se objevují parůžky, v podobě „knoflíků“, již v prvním roce života.

Každé paroží srnec shazuje a po té mu vyrůstá nové: špičák, vidlák, šesterák, vzácně osmerák.

Vyspělí srnci shazují paroží v říjnu až listopadu, nové nasazují v lednu až únoru. Parůžky obrůstá lýčí, které na tenkých stromcích odírá od konce března.

Srnčí říje probíhá koncem července a začátkem srpna. Srnci kolem sebe neshlukují houf samic. Spokojí se s jednou srnou, ale vystřídá ji během říje několik. Srnky lákají srnce pískáním. Mladší srnci přiskakují bezhlavě, starší jsou opatrnější. Tohoto myslivci využívají a vábením na vábničku či list lákají srnce při lovu k posedům.

Doba březosti samic je dlouhá. Trvá 40 týdnů. Zárodek se začíná vyvíjet až od prosince. Mládě se rodí v květnu až červnu. Bývají dvě, někdy jedno, velice výjimečně tři. Srnčata jsou skvrnitě bílá. V této době je můžeme samotná najít v lese nebo na louce. Nikdy se jich však nedotýkáme. Srna by se k nim již nevrátila a srnčata by zahynula. Srnčata rychle rostou, po deseti dnech již čiperně běhají za srnou. Mléko sají až do zimy, ale od druhého měsíce se již sama pasou. Srnčí zvěř se živí bylinkami, mladými výhonky keřů, v zimě okusuje pupeny, vyhrabává osení, bukvice, žaludy apod. Srnčí je věrno svému rodišti.

Pokračování příště.

Hajný Miloslav Konývka
Záhuby

HYDROGEOLOGICKÉ POMĚRY NAŠÍ OBCE A JEJÍHO OKOLÍ

Katastrální území naší obce náleží po geologické stránce do východočeské křídové tabule.

Geomorfologicky jde o mírně zvlněnou Markvartickou plošinu při jižním okraji Jičínské pahorkatiny. Celá naše lokalita leží východně od domousnického zlomu. Území kolem naší obce je ve vrcholové části povodí Hasinského potoka a leží v těsné blízkosti rozvodnice toků Mrliny a Klenice. Z klimatického hlediska patří naše území do regionu mírně teplého a mírně vlhkého s průměrnou roční teplotou 7–8°C.

Z geologického hlediska je naše oblast budována horninami pásem svrchno-turnovsko-coniackými. Vlastní geologickou stavbu krajiny tvoří převážně vápnité jílovce a slínovce, ojediněle s vložkami pískovců a dále pískovce s kaolinickým a jílovitým tmelem. Směrem do podloží přibývá poloh slínů, které se často vytrácí a jinde znovu nasazují.

Z morfolického hlediska je naše krajina mírně kopcovitá s nadmořskou výškou kolem 350 m nad mořem. Reliéf krajiny má charakter pahorkatiny s malou erozní činností. Půdy mají charakter převážně jílovitopísčitych hlín do hloubek 0,3–0,5 m. Hydrologické poměry jsou zde vlivem jílovitého a písčitoslinitého vývoje křídových souvrství méně příznivé pro jímání podzemní vody. Rozhodující význam má zde puklinová propustnost, neboť slínovce vytváří prakticky nepropustné prostředí bez vlastní vody. Vydátnost pramenů zde tedy ovlivňuje hlavně vsak atmosferických srážek. Tyto jsou během roku variabilní a proto i vydátnost pramenů se mění. Dle údajů srážkoměrné stanice v Libáni za dlouhodobé období let 1901–1950 byly průměrné dešťové srážky v naší oblasti 52 mm měsíčně. Nejvyšší průměrné srážky za toto období byly v měsících červnu, červenci a srpnu ve výši 68 mm. Nejnižší průměrné srážky byly v měsíci květnu ve výši 16 mm.

Zásoba vody v našich studních je tedy přímo úměrná úhrnu dešťových srážek v daném období. Po stránce chemické jsou naše vody kalcium bikarbonát sulfatického typu, slabě kyselé až neutrální s hodnotami pH 6,8 – 7,1. Podle hodnot celkové tvrdosti od 16,6 do 18,5 °N lze naše vody zařadit do skupiny vod tvrdých.

Z hlediska obsahu chemických prvků jsou naše vody velmi dobré a všechny jejich hodnoty, včetně dusitanů jsou v normě. Pouze obsah dusičnanů je sice také v normě pro běžnou pitnou vodu, ale svoji hodnotou nevyhovuje přísnějším podmínkám pro vodu kojeneckou. Toto je důsledek přehnojování našich polí umělými hnojivy po dlouhou dobu let minulých. Věřme, že dnešní racionální zemědělské technologie jsou již k našim vodám ohleduplnější, což by mělo kvalitu našich podzemních vod neustále zlepšovat.

Použité materiály:

Hydrologický posudek od firmy Ekohydrogeo Žitný s.r.o.

Návrh ochranného pásma vodního zdroje od firmy OPV s.r.o.

Ing. Jiří Campr

LHOTECKÝ RYBNÍČEK

Na západním kraji Veselice "ve Lhotkách" se nachází malý rybníček, jehož hladinu v létě zdobí krásné bílé, červené lekníny a několik trsů rákosí. Rybníček vznikl z původních třech rybníčků, z nichž poslední se nacházel pod starou lípou. Po jejich zrušení je vzniklý rybník napájený vodním zdrojem ze studánky pana Bobka. Odtok přebytečné vody je zajišťován do Hasinského potoka, pramenícího u Rychnov a tekoucího do Pylského rybníka.

Kdysi vedla cestička podle domu pana Tůmy z Veselice až k rybníku a nedalekému domku pana Josefa Vaise. V současnosti je rybník p. Vaise majetkem židovské obce. Před třemi lety byl rybník vyčištěn od bahna panem Burdou a jeho pomocníky a byly do něho nasazeny ryby druhu amur. Ryby se zdárně množí a prospívají, zejména k radosti mladých rybářů, kteří se těší nejen z lovu, ale i z následné kuchyňské úpravy.

V zimě se pak na zamrzlé vodní hladině prohánějí bruslaři, a to nejen z Veselice.

Břehy rybníka v současné době lemují několik domků, jejichž majitelé dohlížejí na pořádek a bezpečnost u rybníka. V letních měsících je příjemná procházka po hrázi rybníčka ke staleté lípě stojící na jejím konci, kde za silného žabího skřehotání lze rozjímat a pod jejími košatými větvemi přemýšlet o všednosti prostých dnů.

Ing. Doškář Josef Csc.

PTACTVO NAŠEHO BLÍZKÉHO OKOLÍ

/Pokračování zminulého čísla./

Dnešní článek věnuji málo známému ptačímu druhu, který přilétá mezi prvními posli jara.

Je to **Lejsek černohlavý** /*Ficedula hypoleuca*/, viz. Obrázek samečka a samičky.

Tento krásný a velmi užitečný pták obývá ovocné zahrady a světlé listnaté lesy. Zpravidla uniká lidskému oku, neboť se většinou zdržuje v korunách stromů. V naší oblasti se vyskytuje také ve všech okolních lesích, kde nachází vhodné hnízdní podmínky, neboť zde nachází hojnost potřebných dutin všeho druhu.

Hnízdění probíhá koncem dubna, někdy až v květnu či červnu, podle průběhu počasí. Ne moc upravené hnízdo si staví v dutinách, za odchlipnutou kůrou a v různých polodutinách.

Snůška bývá 4–7 vajíček a samička na nich nepřetržitě sedí

12 až 13 dní, přičemž její krmení obstarává pečlivý sameček.

Po vylíhnutí každé mládě váží asi 4 gr. Při normálním hojném krmení váží za 8 dní už 15 gr. Mláděta krmí oba rodiče a za teplých dnů přináší potravu až 500krát za den. Mláděta zůstávají na hnízdě 13 dní. Po vylétnutí z hnízda se však zdržují v jeho blízkém okolí. Někdy může dojít i k druhé snůšce, záleží na počasí a hojnosti potravy.

Lejskové jsou denní ptáci, loví létající hmyz a také sbírají živočišnou potravu za kůrou stromů.

Koncem srpna se ptáci připravují na cestu do teplých krajin. V okolních vesnicích, v zahradách a na návších s mohutnými stromy se také vyskytuje **Lejsek šedý** /*Muscicapa striata*/. Oba tyto ptáci jsou součástí přírody a proto si zasluhují naši lidskou ochranu

Pokračování příště.

Josef Antoš
Řitovice

KDYŽ U NÁS JEZDILA PARNÍ LOKOMOTIVA "Bousovanda"

V uplynulém století došlo v Čechách a na Moravě k velkému rozvoji průmyslové výroby a v jejím důsledku i ke značnému rozšíření železniční a silniční dopravy. Železniční dopravní síť se stala páteří tehdejší ČSR a zaměstnávala desetitisíce lidí. Zajišťovala dopravu surovin, materiálu a výrobků do továren a k odběratelům. Zabezpečovala dopravu osob do zaměstnání, škol, obchodů a zdravotnických zařízení, ale též dopravu poštovních a peněžních zásilek.

Silniční doprava s využitím automobilů a autobusů byla provozována v minimálním rozsahu. Před 90 lety byla i v našem kraji vybudována železniční trať z Bakova do Dolního Bousova a Kopidlna a později i železniční trať z Mladé Boleslavi do Dolního Bousova, Libuně a Staré Paky. Přinesly v té době prospěch celému okolnímu regionu. Vznikly průmyslové podniky v Mladé Boleslavi, cukrovary v Mnichově Hradišti, Libáni a Kopidlně a cukrovar, lihovar a marmeládovna v Dolním Bousově. Zvýšila se zaměstnanost a životní úroveň zdejších obyvatelů pracujících v průmyslových podnicích, v obchodní síti, ale též v zemědělství.

Na železnicích v této době jezdily vlaky tažené parními lokomotivami. Známy botanik Václav Větvíčka ve své knize vydané v roce 2001 popisuje zvláštnosti flóry v jednotlivých krajích Čech a Moravy. Vzpomíná zde na léta svého mládí, které prožil v našem kraji. Popsal jak se s kluky vždy těšili až pojedou po trati parní lokomotiva. (Říkali jí "Bousovanda"). Když z dálky slyšeli její supění, tak jí povzbuzovali: "Už se šinu, už se šinu, Anka tlač, Anka tlač. V té době jezdily vlaky velmi přesně a lidé si podle nich seřizovali hodiny. Říkali: "jede půlšístka, půlsedmička, půldevítka.

Jak se během šedesáti roků postupně všechno změnilo. Nákladní doprava po železnici se provozuje dnes jen na hlavních tratích. Na lokálních tratích pouze v minimálním rozsahu. Vlaky jsou dnes taženy jen elektrickými a diezelektrickými lokomotivami. Na lokálních tratích jsou k osobní dopravě využívány jen tzv. motoráčky. Postupně dochází k modernizaci silniční sítě. Jsou budovány dálnice a rychlostní komunikace. V mezinárodní dopravě se ve zvýšeném rozsahu využívá doprava letecká. Jen letiště Praha-Ruzyně odbavilo v minulém roce cca 6 mil. osob.

K dopravě materiálu a výrobků do továren a k odběratelům se ve zvýšeném rozsahu využívá nákladních automobilů a kamionů a k přepravě lidí osobních automobilů a autobusů. Postupně se mění zaměření průmyslové a zemědělské výroby v našem regionu. Výroba se přesunula především do Mladé Boleslavi, do zdejšího velkého automobilového závodu a do přidružených podniků. Cukrovary v našem kraji byly kromě cukrovaru v Dobrušce zrušeny. Zemědělské podniky pěstují cukrovku v omezeném rozsahu a zaměřují se na olejniny a živočišnou výrobu. Průmyslová výroba, obchodní síť, počty škol a zdravotnických zařízení se dále rozšiřují. Celkově dochází ke zlepšení životní úrovně obyvatelů našeho kraje. Nezaměstnanost se pohybuje kolem 3–4%. Přejme si, aby tento trend byl trvalý. Rozvoj silniční dopravy má však negativní dopad na provoz regionálních lokálních železničních tratí. Zvláště trať Bakov – Dolní Bousov – Kopidlno je využívána minimálně. Okolní obyvatelé se oprávněně obávají, že dojde k úplnému zastavení provozu na této trati. Pokud by k tomu došlo, zmizel by ze života zdejších lidí kus historie našeho kraje.

Rudolf Dufek

KONEC CHOVU PRASAT

Od šedesátých let minulého století, kdy Jednotné zemědělské družstvo Veselice vybudovalo ve své režii odchovnu prasat se až do konce minulého roku chovaly prasnice a selata nepřetržitě. Z hlediska nízkých výkupních cen se Zemědělská akciová společnost Březno rozhodla snížit stavy chovu prasat a tím uzavřít odchovnu na Veselici. Poslední prasnice byly odvezeny 12. 11. 2004 do odchovny na Skašov. Poslední selata se odvezla 19. 11. 2004 do výkrmny v Dlouhé Lhotě. Do konce listopadu se prováděl úklid a demontáž krmítek, oken a ostatního materiálu. Po více jak čtyřiceti letech tak skončila na Veselici prvovýroba vepřového masa.

Na Veselici tak ubyla další pracovní místa a tak občané jsou nuceni za práci dojíždět.

Pažout František

TAJEMNÍ JEZDCI U ŘITONIC

Toho večera se zdržel švec Mates se svým kamarádem Kryštofem déle v Bousovské hospodě. Pivo tam bylo dobré, sobotické, a není divu, že udělali o nějaký ten korbelt více. Ale to pořádného ševce neporazí. Nikdo neví jak vyschne v krku od samého slinění dratví. Bylo již blízko k půlnoci, když vyšli oba kamarádi z hospody.

"Hrome to je dneska tma!" zaklel Kryštof, sotva opustili hostinský práh. Zakopl totiž o kámen a jen taktak, že nespádl do příkopu. Ale za malou chvíli se rozkoukal. Měsíc se sice té noci skryl za mraky, ale cestu bylo přece jen vidět. Mates si zapálil svoji nerozlučnou kořenku, a ta co chvíli do tmy zasvítila, když prudčeji zatáhl. "Tak si myslím, že dnes uvidíš něco, cos ještě nikdy neviděl," povídá najednou Mates Kryštofovi, když vcházel do lesa. Kryštof si v té chvíli vzpomněl, co všechno se o Matesovi povídá, že zná lecos, co nevědí jiní, že prý dokonce má styky s černými silami. Jedno bylo jisté. Mates měl doma celou almaru knih, mnoho z nich starých v poctivé vepřovicové vazbě, a jak práci položil, spustil na oči okuláry a už se dal do čtení a od té chvíle pro něj svět nebyl. I pan farář se často u Mateše zastavil, pohovořil a na pár knížek starých z Matesovy almarčky měl zálsk. Ale Mates nedal, knihy byly pro něj víc než pytel zlatáček. Krom čtení ještě v léčení se vyznal, byliny sbíral a sušil, lektvary míchal a masti třel, měl toho celý výklenek v dílně a pan okresní ranhojič k němu už nejednoho pacienta poslal, s nímž si rady nevěděli. A Mates léčil, léčil a za léčení groš nevzal, jen mu každý komu nemoc vyléčil, musil říci: "Zaplať Pánbůh!" A to zase mluvilo proti tomu, že by Mates byl společen s černými. A kromě všech umění Mates dělal boty jedinečné, pan hrabě si k němu dal kolikáté dělat, hlavně na hon a na koně, byly ulité jako rukavičky a při tom ani trochu netlačily. "A co bych viděl?" povídá Kryštof, když ho tak Mates navnadil. "Nu uvidíš!" broukl Mates a popotáhl ze své kořenky, až rudě zasvítila.

Jdou tak jdou, silnice se lesem jako had kroutila a pojednou se Mates zastaví, chytne Kryštofa za rameno a povídá šepem: "Slyšíš!" Kryštof se zastavil a poslouchá. V nočním tichu pojednou uslyšel, jako kdyby se zdáli blížili nějaký koně. "Co je to, ptá se znepokojeně". Ale tu už ho Mates táhl ke kraji silnice, že šosu vytáhl kus křídla a udělal veliký kruh. Do toho si stoupl a také kamaráda Kryštofa do něj vtáhl. V tom pojednou jako kdyby vichřice prolétla lesem, stromy dosud klidně se rozkřávaly, suché větve a listí začalo padat k zemi a studený vítr letěl lesem, až oba ševci přitáhli už kalmuky. Dusot koní se blížil. Jako černý přízrak objevilo se dvanáct jezdců na koních černých jako uhlí. I jezdci byli v černém brnění a jeli čtyřstupem po celé šířce cesty. Tmavé brnění se lesklo a Kryštofovi se zdálo, že vraníkům jde z nozder oheň. Když míjeli oba ševce, naklonil se nejbližší krajní jezdec k oběma ševcům a houkl: Rychle za námi!" Ale Mates se ani nehnul a pevně držel Kryštofa, pod kterým nohy podklesávaly. Ale vše minulo tak rychle jako přišlo. V lese bylo zase ticho a teplý půlnoční vzduch vystřídal mrazivé vanutí. Teprve potom vzal Mates Kryštofa pod paží a vyšel s ním z kruhu. "Co to pro Pána na nebi bylo", sotva vydechl Kryštof. Mates už zase klidně vyňal z kapsy váček s tabákem, kořenku, která mu při tajemné příhodě vyschla, zase pečlivě nacípal, zapálil a dal se do kroku.

A cestou vyprávěl: "Ve staré kronice jsem se dočetl. Tady v těch lesích byl před dávnými lety hrad a v tom sídlil rytíř, velmi bohatý. Ale lakotný byl, až běda. Poddané dřel, jak jen mohl, a jeho největší radostí bylo ukládat do velké okované truhlice zlatáčky. Když tak sedával večer sám, pečlivě zamkl dveře u své komnaty i okenice uzavřel, pak otevřel truhlici a počítal zlatáčky, do sloupků je stavěl a dychtivě poslouchal, jak pěkně zvoní. Jen pro tenhle zvuk měl uši, pro nárek a prosby svých poddaných byl hluchý. Jednou konečně se poštěstilo, do truhlice vložil poslední dukát, více se jich tam při nejlepší vůli nevešlo. Sehnul se, aby se prohrábl tou zlatou záplavou, když tu se mu zatmělo před očima a skácel se ústy zrovna do té zlaté hromady. Ranila ho mrtvice. Ani služebnictvo o tom nic nevědělo. Až když se na cestě před hradem ozval dusot koní, když se brána sama od sebe rozletěla a do dvora vjelo dvanáct jezdců, vyběhli polekaní sluhové ven. Ale náčelník jezdců je odstrčil, šel rychle po schodech a za ním druhové jeho ven vynesli vše na koně a rychle zmizeli právě tak, jak přijeli. Někde v lese prý pohřbili rytíře a blízko něho prý zakopali truhlici s penězi. A ve výroční den jeho smrti, a to je zrovna dnes, projíždějí se vždy lesem. Vím to dobře,

proto jsem kolem nás udělal kruh svěcenou křídou. Kdybych to nebyl udělal, byli by nás jezdcí porazili a ušlapali".

"A ten poklad vezli s sebou," povídá pojednou Kryštof, když Mates dokončil svůj výklad, jak se o věci ve staré kronice dočetl. "Viděl jsem jak jeden jezdec měl před sebou na sedle nějakou truhlici. Ty, co myslíš, nedal by se ten poklad nějak získat?"

Mates se rozesmál, až mu kouř jeho kořenky zaskočil: "Vida ho před chvílí se ještě strachy tetelil, div že duši nevypustil a ted', jakmile mu odtrne, už by chtěl zlatáky!"

Však ty víš jak na ně?" lichočil Kryštof Matesovi. "Darmo celé dni v těch knihách neležíš!"

"Vím kamaráde, vím", přikývl Mates. "Ale je to těžká věc. Ve staré kronice stojí psáno, že poklad dostane ten, kdo těch dvanáct jezdců v souboji jednoho po druhém přemůže. Jakkpak by na ně našinec. To víš, potěhem by to šlo těžko, a jinou zbraní my zacházet neumíme!" dodal se smíchem. To už docházeli domů do Řítonic a u krajní chalupy se Kryštof rozloučil s Matesem. Dlouho ještě nemohl usnout. Černí jezdcí mu v hlavě leželi a kromě toho i ten poklad zlatý. Ten hlavně. A čas ubíhal. Jednou zase takhle k létu přiběhli ke Kryštofovi se zvěstí, že Mates dokončil. A jak už bylo zvykem, našli ho nad knihou, kronikou starou, na které ležel, jako kdyby ji líbal. A ve tváři měl klid a pokoj, jako kdyby jej anděl sám do nebe byl zavolaal. Vzpomněl si tehdy Kryštof na to, jak spolu z Bousova šli a jak mu Mates vyprávěl o černých rytířích, s nimiž se v lese setkali. Bylo to na podzim, když švec Kryštof v Bousově boty odváděl a dobře dostal zapláceno. Neodolal a zastavil se v bousovské hospodě na holbu. Zrovna načínali, pivo bylo jako křen, slovo dalo slovo, a tak se milý Kryštof v hospodě zase hezky pozdržel. Když vyšel, bylo nedaleko do půlnoci. Tenkrát se mu šlo hůře, nežli posledně s Matesem. Nebylť Kryštof hrdina veliký a nebylo těžko ho postrašit.

Šlapal tedy rychle, aby měl za sebou les, popiskoval si, aby si kuráže dodal a najednou mu přišlo pomyslet, že to tak bylo nějak před rokem, co tudy šli s Matesem. Zamyslel se, a opravdu! Vzpomněl si, že to v září bylo, ještě teplo v tu dobu bývalo a hlavně, že tehdy právě jako dnes pili na zdraví bousovského krčmáře, který se Matouš jmenoval a měl svátek.

V ševci byla malá dušička a uháněl, jako kdyby mu někdo v patách střílel. Ale marně. Byl zrovna uprostřed lesa, když zaslechl dusot kopyt a už taky studený vítr se hnal lesem. Kryštof ve smrtelné hrůze na Matese vzpomínal, na jeho svěcenou křidu, v duchu se už se ženou a dětmi loučil, a tu už v záhybu cesty se jezdcí objevili, od kopyt jiskry létaly a ke Kryštofovi se blížil celý zástup. V největší úzkosti se švec pokřížoval a vykřikl: "Pánbůh s námi a zlé pryč!"

V tu chvíli jednomu z jezdců cosi na zem spadlo a celý zástup zmizel jako dým. Švec, třesa se na celém těle, postoupil na silnici, aby se podíval, co to tam leží. Měsíc svítil jako rybí oko a Kryštof viděl, že je to truhlice stará, poctivě okovaná pásy železnými. Zámek se nějak pádem porouchal a když švec víko zvedl, zasmály se naň v měsíčním světle krásné dukáty, jichž bylo v truhle vrchovatě až po okraj. Ani truhlici pozvednouti nemohl. Odtáhl ji do příkopu, nalámal klestí a schoval tak před zvědavými zraky. Poté uháněl domů jako když mu zapálí šos. Padl na postel a v té chvíli usnul. Když se ráno vzbudil, nevěděl, byl-li to všechno sen nebo pravda. Pro každý případ si vzal trakař, plachtu na trávu a rozjel se do lesa. Z dále viděl v příkopě hromadu klestí a pod ní našel truhlu. Naložil ji s napětím všech sil, dovezl ji domů a za peníze si koupil pěkný statek. Boty však robil dál, víc pro potěšení než na výdělek, a také nikdy nezapomněl, jak peněz nabyl a k chudým byl vždy laskav, protože věděl, že dukáty z chudých byly vydrěny.

NOVINKY Z REGIONU

- U některých domů v naší obci a části chat u lesa Křižánek došlo ke značnému úbytku vody ve studních. Rybník zadržující povrchovou vodu z polí kolem chatové osady je zcela vyschlý a zarůstá travou. Prokazuje se prozíravost vedení obce Veselice, které včas dokázalo uskutečnit finančně velmi náročnou výstavbu obecního vodovodu.

- V prostoru jihovýchodně od statku Domousnice byla na polích směrem k obci Rabakov majitelem zámku Domousnice zřízena vinice o rozloze cca 8 ha. Všichni občané z okolí budou jistě sledovat jak se bude vinné révé v našem kraji dařit.

- Město Dolní Bousov odkoupilo od Římsko katolické církve budovu fary. Byla zahájena její postupná a nákladná rekonstrukce. Budova je podle zjištění archeologů rybářská bašta postavená hrabětem Černínem z Chudenic, majitelem Kosteckého panství v 17. století. Záměrem města je zřídit zde malé muzeum Dolnobousovska, archiv města a informační středisko.

- Město dokončilo výstavbu čistírny odpadních vod v tlakové kanalizaci. Náklady na celou velmi náročnou stavbu dosáhly částky 49 milionů korun.

- Byla dokončena náročná přestavba silnice ze Sobotky do Dolního Bousova v prostoru továrenských rybníků. Jsou zde vybudovány opěrné zdi na 8metrových pilotech. Stavba byla financována Středočeským krajem částkou 29,5mil.Kč a 500 000,-Kč městem Dolní Bousov.

- V letošním roce bude dokončeno napojení komunikace směr Česká Lípa - Mladá Boleslav na dálnici Praha - Liberec. Úsek od obcí Debrž a Kosmonosy je stavebně velmi náročný. Výstavba značně odlehčí městu od zátěže osobní a kamionové dopravy.

Rudolf Dufek

Z ČINNOSTI SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

V prosinci 2004 uspořádal SPOZ tradiční Mikulášskou nadílku. Do veselské hospůdky se sešly všechny veselské děti. Při různých hrách, písničkách a básničkách se celé odpoledne dobře bavily. Jejich snahu ocenil Mikuláš s Čertem, který jim rozdál dárkové balíčky. Těm menším vehnal do tváří i slzičky. Radost z balíčků pak vystřídal smích a děti spokojené odcházely domů.

Děkujeme Obecnímu úřadu za peněžní příspěvek na tuto akci.

Z ČINNOSTI SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Změna oslav jubilantů

V letošním roce jsme se rozhodli pro změnu při oslavě jubilantů.

Oslavencům budeme blahopřát doma, jelikož Ti starší se už nechtějí této akce zúčastnit.

81 let 31.3. paní Marie Koubová
83 let 27.4. Ing.Doškář Josef, Csc.
65 let 27.4. Jaroslava Křížová
50 let 30.4. Milan Legner

Všem OU a SPOZ srdečně blahopřeje
za SPOZ Bulířová Jarmila, Pažoutová Věra

SPOLEČENSKÁ KRONIKA (ROK 2005)

Životní jubileum

65 let 27. 4. Jaroslava Křížová
55 let 1. 5. Květuše Havránková
50 let 30. 4. Milan Legner
40 let 23. 5. Vlastimil Havránek
35 let 28. 2. Monika Carová
30 let 15. 4. Jaroslav Jinoch
25 let 1. 5. Kateřina Oudrnická
20 let 30. 3. Jakub Runčík
10 let 27. 4. Šimon Šafránek
5 let 8. 6. Miroslav Horák

Noví obyvatelé obce:

3. května 2005 Petr Drahorad do č.p. 36.

Vzpomínka:

Dne 7. 3. 2005 zemřel ve věku 47 let pan Jiří Kodrik
Dne 10. 3. 2005 zemřel ve věku 60 let pan Josef Bravenec

Dne 29. září tomu bude 10 let co nás navždy opustil pan **Josef Rýdl**.

S láskou vzpomínají manželka, rodina Šifaldova a Rýdlova.

Na Veselický zpravodaj přispěli:

R. Čechovská, F. Pažout (Dl. Lhota), M. Matoušek, ing. H. Runčíková, Z. Srb, ing. J. Campr, Jos. Campr, M. Šíbová, M. Koubová, M. Rýdlová (č. p. 28), J. Rýdl, M. Šifaldová, J.Bobka Buková Karolína, Kobzaňová Miloslava, Buk Zdeněk

Redakční rada Zpravodaje touto cestou všem přispívajícím upřímně děkuje!!!

Zpravodaj Veselice vydává Místní zastupitelstvo obce:

Předseda Redakční rady Ing. Campr,

Členové: Ing. Doškář Csc, M.Pažout, F.Pažout, F.Navrátil, J.Bulířová, Z.Oudrnická, M.Šafránková, -
dopisovatel R.Dufek.

Za obsah článků odpovídají autoři. Zpravodaj vychází dvakrát ročně a je dodáván zdarma.

Prosíme o zasílání případných návrhů, připomínek a příspěvků na adresu:

Paní M.Šafránková, Veselice č.p.8, PSČ 29404 Dolní Bousov.

KVÍZ ČASOPISU ZPRAVODAJ

Otázky znalostí občanů o své obci Veselice

jméno:

adresa:

1. Kdy vyšlo 1. číslo Veselického zpravodaje?

odpověď:

2. Jak se lidově nazývají části obce, rozložené po březích potůčku?

odpověď:

3. Jak se tento potok jmenuje?

odpověď:

4. Kdy byl založen židovský hřbitov ve Veselici?

odpověď:

5. Ve kterém roce byla uskutečněna elektrifikace obce?

odpověď:

6. Kdy a kde byla zřízena první veřejná telefonní stanice?

odpověď:

7. Ve kterém roce byla postavena socha sv. Jana Nepomuckého?

odpověď:

8. Kdy byla postavena a předána do užívání okresní silnice z Domousnic na Bačalky?

odpověď:

9. Nachází se ve Veselici kulturní památka chráněná památkovou péčí státu?

odpověď:

10. V kterém roce bylo založeno JZD ve Veselici, kdo byl jeho předsedou, kdy JZD zaniklo sloučením s a.s. Březno ?

odpověď:

11. V kterém roce byl odevzdán veřejnosti nově postavený hřbitov ve Veselici ?

odpověď:

Vaše znalosti vyhodnotí komise jmenovaná Zastupitelstvem Obecního úřadu.

Správné odpovědi budou slosována a výherci obdrží odměnu .

Odpovědi zasílejte na adresu : Bulířová Jarmila Veselice č.p. 18, 294 04 Dolní Bousov